

[Finansministeren.]

som vi mener maa skaffes til Veje, og hvis det skulde skaffes paa den Maade, som Venstre har ønsket det, nemlig gennem et Tillæg paa 30 pCt. til den bestaaende Skatteudskrivning, vilde vi være villige til at udskrive et Tillæg paa 40 pCt. Derved vilde der blive 6—7 Mill. Kr. til Raadighed, som saa kunde fordeles til Kommunerne efter bestemte Regler, saavel til Købstadkommuner som til Landkommuner. Det Standpunkt staar vi paa endnu. Vi er villige til at forøge det Beløb, der her er Tale om, hvis man vil være med til at hjælpe Kommunerne, saaledes som Venstres ærede Ordfører ogsaa har givet Udtryk for det her. Men de Ændringsforslag, som Venstre stillede i Folketinget, kunde vi ikke tiltræde, idet de gik ud paa at forhøje Skatten med 30 pCt., men Staten skulde af de Penge, der kom ind, kun have 5,5 Mill. Kr., medens de 8 Mill. Kr. skulde anvendes til Nedsættelse af Amtsskatterne. Den ærede Ordfører for Det radikale Venstre sagde: Der er jo ingen, som for Fornøjelses Skyld foreslaar Skatteforhøjelse. Det gælder ogsaa i dette Tilfælde. Naar Regeringen har fremsat dette Lovforslag, er det ikke for at faa en fornøjelig Dag, naar det behandles, men fordi vi har fundet det nødvendigt at skaffe disse Penge til Veje. Den Fornøjelse, der ligger i at stille Forslag om at udskrive et 30 pCt.s Tillæg til den bestaaende Skat og kun faa 5,5 Mill. Kr. i Statskassen, er ikke saa stor, at vi har ment at kunne tiltræde Venstres Forslag.

Det ærede 3die Medlem for Iste Kredse (Stein), som var Ordfører for Det konservative Folkeparti, udtalte, at selvfølgelig maa der Balance paa Regnskabet. Men, tilføjede det ærede Medlem, ingen er paa nærværende Tidspunkt i Stand til at paavise, at Skatten er nødvendig. Jo, det vil jeg dog mene, at man er i Stand til, naar den vedtagne Finanslov, som ogsaa det ærede Medlem har stemt for uden, saa vidt jeg ved, at gøre Indsigelse paa noget Punkt mod Rigtigheden af Opstillingen af dens Poster, udviser et Underskud paa 10 Mill. Kr., og naar dertil kommer, at Reguleringsstillægget til Tjenestemændene uvægerligt vil medføre en Udgift paa over 3 Mill. Kr., og det endvidere er paavist, at der kommer en ekstra Udgift paa 2 Mill. Kr., som rimeligvis vil blive suppleret med ca. 1 Mill. Kr. i Henhold til Loven om Hærens og Søværnets Ordning, idet Prisstigningen ogsaa her medfører forøget Udgift. Naar det altsaa er godtgjort, at vi er oppe paa en Merudgift af 15—16 Mill. Kr., og naar vi mener bestemt at kunne hævde, at Indtægterne er beregnet saa nøg-

ternt, som det overhovedet har været muligt — der er ikke mere at vente fra den Kant, tværtimod, Udsigten til, at Indtægterne bliver mindre, er større, thi hvis Vanskelighederne for Eksporten øges, vil dette uvægerligt medføre, at de indirekte Afgifter indbringer mindre —, saa maa vi altsaa desværre fastslaa, at alting taler for og intet imod, at Underskuddet vil blive ca. 15 Mill. Kr., saafremt der ikke skaffes Dækning til Veje.

Det ærede Medlem gjorde en Bemærkning om, at jeg i Folketinget havde udtalt, at dette Lovforslags Gennemførelse vilde betyde en Skattelettelse. Ja, jeg sagde i Folketinget, at i Forhold til de direkte Skatter, der udskrives i 1933, vilde dette Lovforslags Gennemførelse betyde en Skattelettelse, og jeg tror, at det ærede Medlem vil give mig Ret i denne Udtalelse. Naar man i 1933—34 udskev ekstraordinære direkte Skatter til et Beløb af 27 Mill. Kr., medens den 10 pCt.s Forhøjelse af Skatten for 1934—35, der skal til for at dække den Del af Amtsskattenedsættelsen, som er tilbage, udgør ca. 6 Mill. Kr., og dette Forslags Gennemførelse vil betyde en Udskrivning paa 15 Mill. Kr., saaledes at der i indeværende Skatteaar bliver en øget Skatteudskrivning paa 21 Mill. Kr., vil det ærede Medlem næppe paastaa, at det er en Forhøjelse af de ekstraordinære Skatter, som vil finde Sted ved dette Forslags Gennemførelse. Det er en Nedsættelse. Jeg kan godt være enig med det ærede Medlem i, at man alle Vegne ønsker Nedsættelse af Skatterne; de er ogsaa høje nok. Men det ærede Medlem og hans Parti har altid tidligere holdt paa, at der bør være Balance paa Regnskabet, og at de Midler, som udkræves for at dække de Udgifter, som de ærede Medlemmer ogsaa i de fleste Tilfælde har været med til at stemme for, derfor maa skaffes til Veje.

Naar det ærede Medlem hævder, at det ikke er retfærdigt, heller ikke klogt, kun at beskutte de højere Indtægter, vil jeg dertil sige, at det sker heller ikke. De Folk, som har de mindre Indtægter, beskattes stærkt og meget stærkt ikke alene gennem de direkte Skatter, der virker forholdsvis tungere, jo mindre Indtægten er, men navnlig gennem de indirekte Afgifter. Told- og Forbrugsafgifterne vejer jo stærkest til i den Husholdning, hvor Indtægten kun er ringe. Derfor synes jeg ikke, man kan tale om, at det foreliggende Forslag rummer nogen Uretfærdighed. Jeg minder endelig om, at den ærede Ordfører for Det radikale Parti udtalte, at her er ikke Tale om en